

M.I. Formačný materiál (august)

Úmysel modlitby na mesiac august

Aby na príhovor sv. Maximiliána v každom srdci zavládla túžba darovať všetko Kristovi.

Biblický text: Mk 10,17-22

Keď sa vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca i matku!“ Ale on mu povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba. Choď, predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.

Cirkevné učenie: Ján Pavol II., *Homília adresovaná mládeži zídenej pri liturgii slova na Westerplatte v Gdansku*, 12 júna 1987.

Mladý muž, ktorý prišiel s Kristom diskutovať, „odišiel zarmútený“ (porov. Mk 10, 22). Prečo zarmútený? Možno si uvedomoval, čo všetko stráca. Určite. Strácal ohromne veľa. Keby však zostal s Kristom, ako apoštoli, dočkal by sa Veľkej noci v Jeruzaleme. Dočkal by sa kríža na Golgote ale potom i zmŕtvychvstania. Dočkal by sa i zostúpenia Ducha Svätého. Dočkal by sa tej obdivuhodnej premeny, ktorou v deň Turíc prešli apoštoli. Stali sa vtedy novými ľuďmi. Dostali vnútornú silu pravdy a lásky. Keby ten mladý človek zostal s Kristom, presvedčil by sa, že Učiteľ a Pán „ich miloval až do krajnosti“ (Jn 13,1). Skrze túto lásku až do krajnosti im dal moc stať sa Božími deťmi (porov. Jn 1,12). Oni boli len ľuďmi, obyčajnými slabými ľuďmi.

Zo spisov sv. Maximiliána: Úryvok z prednášky Maximiliána Kolbeho s názvom: *O zriekaní sa seba*.

Pán Boh, ako každý stvoriteľ, miluje svoje stvorenia a daruje sa im. Vrchol tohto obetovania sa vidíme, keď zostupuje na zem, umiera na kríži a zostáva s nami v najsvätejšej oltárnej sviatosti. Rovnako aj milujúca duša – nemôže vydržať bez toho, žeby rozdávala seba samu a tak sa seba samej zriekala. Ako akcia tvorenia vychádza od Boha, tak sa aj k Bohu vracia reakcia. Obeta sa stane nutnosťou, pokrmom lásky. Keď veľká sv. Terézia netrpela, hovorievala, že stratila deň. Zachovávanie sľubov, zvlášť nadprirodzenej poslušnosti, je najväčšou obetou, pretože ňou človek daruje samého seba. Daruje to, čo mu je najvzácnější: svoj rozum a vôľu. Keď si duša uvedomí, že sa darovala Nepoškvrnenej a všetko, čo sa prihodilo, sa deje z jej vôle, zavládne v nej veľký pokoj. Zažíva vtedy nebeský pokoj

už tu, na zemi. Stane sa štetcom v rukách maliara. Tento duch obetovania sa je nevyhnutný k tomu, aby sme mali lásku, ak ju ešte nemáme.

Objasnenie textov

Keď hovoríme o vzdávaní sa všetkého, k čomu môže človek pripútať svoje srdce, reč je tak o materiálnych ako aj o menej viditeľných veciach (napr. medziľudské vzťahy). V Biblii zobrazujú všetky tieto veci zaujímavým spôsobom práve materiálne dobrá. Vo svete judaizmu má bohatstvo dvojaký význam: na jednej strane je znakom Božieho požehnania, na druhej strane je to nebezpečný priestor, v ktorom môže dôjsť k tomu, že srdce človeka sa uzavrie a stratí citlivosť na potreby blížneho. Každý prejav prílišného priviazovania sa prináša človeku duchovnú slepotu, kazí jasné rozoznanie situácie a niekedy, ako v prípade mládenca z evanjelia, môže dokonca zruinovať sny, plány a dobré túžby plynúce z Božieho vnuknutia.

Úvaha

Sv. Maximilián bol členom rehole menších bratov konventuálov, minoritov. Nasledoval sv. Františka, preto nielen žil sľubom chudoby, ale po celý svoj život uvažoval, čo znamená Ježišovo pozvanie vzdať sa všetkého. Niektoré jeho životné voľby patria v histórii Cirkvi medzi najkrajšie príklady toho, ako žiť evanjelium v úplnom zverení sa do Božích rúk. Na rovnakej ceste sa ocitol i bohatý mládenec. Žil podľa Božieho slova, objavil a poslúchal najlepšieho učiteľa. Dokonca zažil Ježišov pohľad plný lásky. Napriek tomu urobil svoje rozhodnutie odísť preč zarmútený. Je zaujímavé, že často sa pri tomto príbehu zastavujeme iba pri postoji mladého muža. Vžívame sa do tejto postavy a pýtame sa, k čomu nás pozyva Boh, čo mu ešte v našom živote môžeme darovať, čo je tým, čo pokladáme za naše „všetko“. Pritom nám neraz unikne skutočnosť, na ktorú upozorňuje Ján Pavol II. aj otec Kolbe – to Boh je tým, ktorý v Kristovi ako prvý daroval všetko človekovi. On je tým, kto „miloval až do krajnosti“. Nič si neponechal pre seba. Toto sebadarovanie je kľúčom k pochopeniu, čím je vlastne láska.

Otázky

Čo znamená skutočnosť, že Boh sa daruje človekovi? Ktoré slová z evanjelia o bohatom mládenčovi sa dnes dotkli môjho srdca? Kedy konkrétne pociťujem prejavy Božej lásky voči mne? Ako sa táto láska zjavuje v mojom živote? Odpovedám na Kristovu lásku? Akým spôsobom? Čo pre mňa znamená Ježišovo pozvanie zrieknuť sa všetkého? Som štetcom v rukách maliara? Ako otec Maximilián chápal darovanie sa Nepoškvrnenej? Akú súvislosť nachádzam medzi darovaním sa Márii a darovaním sa jej Synovi?